

ת"ד 6968/05/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד חמודה

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

ת"ד 6968-05-18 מדינת ישראל נ' חמודה

בפני	כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד חמודה

החלטה

בפניי בקשת המבקש לחזרה מהודאה לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב] תשמ"ב-1982, (להלן: "החסד"פ") וביטול הכרעת הדין בטרם נגזר דינו של המבקש.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירות של **נהיגה בזמן פסילה** לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, (להלן: "**פקודת התעבורה**"), **התנהגות הגורמת נזק** לפי תקנה 21(ב) (2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, (להלן: "**תקנות התעבורה**"), **מהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך** לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, **נהיגה בחוסר זהירות** לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה.

2. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 26.11.17, במסגרת תיק מספר 11590-11-17, נפסל המבקש מלקבל ומלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 7 ימים בפועל וזאת החל מיום גזר הדין.

3. ביום 15.2.18 בסמוך לשעה 04:50 נהג המבקש ברכב פרטי מסוג פורד שמספרו 97-955-65, בכביש 65 מכיוון כללי צומת גולני לכיוון כללי עפולה.

4. המבקש נהג בחוסר זהירות וללא תשומת לב מספקת לדרך ובהגיעו לק"מ 63 במקום האירוע נסע במהירות שאינה סבירה לתוואי הדרך, איבד שליטה על רכבו והתהפך.

5. המבקש נהג ביודעין כי הוא נוהג בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

6. בתיק זה היו מספר רב של דחיות וזאת לבקשת ההגנה, התיק נקבע להקראה ראשונה ליום 16.9.18, מועד ההקראה נדחה לבקשת בא כוח המבקש ליום 24.10.19, כי נקבע לו דיון בבית משפט אחר, לאותו מועד הופיע בא כוח המבקש וביקש לדחות מועד ההקראה לצורך התייצבות הנאשם שהיה בירח דבש, נעתרתי לבקשתו

ומועד ההקראה נדחה ליום 18.11.18 גם למועד זה לא התייצב המבקש ובא כוחו ביקש שוב לדחות מועד ההקראה כי בשל אילוצי עבודת המבקש, הוריתי על דחיית מועד ההקראה ליום 22.11.18 ושוב המבקש לא התייצב לבית משפט ובא כוחו ביקש דחייה לצורך מיצוי המשא ומתן וטען כי המבקש לא הגיע לדיון עקב מעורבות קרוב משפחה בתאונת דרכים, ומועד ההקראה נדחה ליום 25.11.18.

7. ביום 25.11.18 השיב המבקש לכתב האישום, הודה בנהיגה, כפר באחריות לתאונה ובידיעה על הפסילה, בא כוח המבקש עו"ד מוחמד חמאדה, טען כי המבקש לא ידע על כניסת הפסילה לתוקף, הייתה החלטה המורה על עיכוב ביצוע פסילה והוא לא הודיע לנאשם שההחלטה פג תוקפה, לטענת הסנגור זה היה בתום לב והתיק נקבע במעמד המבקש ובא כוחו לשמיעת הראיות ליום 27.1.19.

8. בדיון מיום 27.1.19, בנוכחות המבקש ובא כוחו, הציגו הצדדים הסדר טעון לפיו המבקש יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום ויורשע בהן ויטלו עליו מאסר בפועל של 45 ימים שיכול וירוצה בעבודות שירות בכפוף לחו"ד הממונה על עבודות השירות, פסילה בפועל של 11 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית תוך הפעלת פסילה מותנית שהוטלה בתיק מספר 11590-11-17 בית משפט שלום פתח תקווה, מיום 26/11/2017 למשך חודש באופן חופף, מאסר על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים, פסילה על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך של 1,000 ₪, כמו כן הופנה המבקש לממונה על עבודות השירות לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, ומועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 26.3.19.

9. ביום 27.2.19 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לתיק בית משפט, לפיה התייצב המבקש לראיון השמה בפני הממונה על עבודות השירות, על פי חוות דעת הממונה המבקש "הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות והוסברו לו תנאי הריצוי" ונמצא מתאים לכך והומלץ על העסקתו במועצה מקומית נוגידאט.

10. מועד הטיעונים לעונש אשר נקבע ליום 26.3.19, נדחה לבקשת בא כוח המבקש לתאריך 31.3.19, עקב מחלתו, גם מועד הטיעונים לעונש הקבוע ליום 31.3.19, נדחה שוב לבקשת בא כוח המבקש לתאריך 7.4.19.

11. ביום 5.4.19, הוגשה בקשה להחלפת ייצוג לעו"ד מוראד עבד אללטיף בצירוף יפוי כוח ובקשה לדחיית מועד הטיעונים לעונש עקב מחלת בא כוח המבקש החדש עו"ד עבד אלטיף, נעתרתי לבקשתו ומועד הטיעונים לעונש נדחה לתאריך 8.4.19.

12. בדיון שהתקיים ביום 8.4.19, ביקש הנאשם לשחרר את עו"ד עבד אללטיף ולמנות את עו"ד ראני רושרוש לייצג אותו בתיק.

במעמד הדיון ביקש עו"ד ראני רושרוש בשם המבקש להתיר לו לחזור מההודאה וטען כי המבקש לא מודע אודות עניין הפסילה, כמו כן ביקש לדחות מועד הדיון לצורך צילום חומר החקירה בתיק, נעתרתי לבקשתו ומועד הדיון נדחה ליום 16.4.19.

בא כוח המשיבה התנגד לבקשה לחזרה מההודאה בשלב זה, טען כי מדובר בהתנהלות חמורה מאוד בעיקר של הנאשם, מדובר בטענות חמורות שמעלה בא כוחו אשר טומנות בהן מעין זילות בהליכים המשפטיים וזילות במשמעות של הודאה שניתנה בפני שופט במדינת ישראל.

בא כוח המשיבה טען כי מדובר בהודאה שניתנה מרצון טוב וחופשי בפני שופט בנוכחות סנגור ותובע משטרתי, עסקינן בהודאה שניתנה בתיק וההליך לא חדש לנאשם, עוד ציין כי בית משפט הסביר למבקש את פרטי ההסדר שהוקרא במהלך הדיון והמבקש בעצמו הצהיר בנוכחות סנגורו שהוא חוזר בו מהכפירה ומודה בכתב האישום.

13. ביום 16.4.19 ביקש בא כוח המבקש דחייה לצורך הידברות עם ראש השלוחה ומועד הדיון נדחה שוב ליום 7.5.19.

14. בדיון ביום 7.5.19 **בא כוח המבקש**, ביקש להתיר למבקש לחזור בו מכפירתו להורות על ביטול הכרעת הדין מיום 27.1.19 טרם מתן גזר הדין, הפנה לפרוטוקול מיום 25.11.18 והצהרת בא כוחו הקודם שלפיה המבקש לא ידע אודות הפסילה ועל כן לא ניתן להרשיעו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, עוד ציין כי מדובר בפסילה לתקופה של 7 ימים בלבד.

ב"כ המבקש טען, כי המבקש לא מסתיר שאכן הבין שהגיעו להסכמות אבל עם יציאתו מבית המשפט לא היה נעול עם זה ולכן שכר שירותיו של עורך-דין אחר. (הגיש פסיקה לתיק בית משפט ביום 13.6.19).

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וחזרה על טיעוניה מיום 8.4.19.

15. המסגרת הנורמטיבית וההלכות:

ס' 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו, ברשות בית המשפט "מנימוקים מיוחדים שיירשמו". ככלל ההלכה היא, כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו **בנסיבות חריגות**, כגון מקרים בהם הוכח כי הנאשם הודה שלא מרצונו החופשי, בכפייה או כאשר לא הבין את משמעותה של ההודאה.

במ"ח 3201/03 **שרון טופז נ' מדינת ישראל** - התייחס בית המשפט בהרחבה לעניין החזרה מהודיה ונקבע כי, **"...לביית המשפט מסורה הסמכות לעשות זאת, ובלבד שיימצאו נימוקים מיוחדים לכך. בסוגיה זו הוסיפה הפסיקה לאחרונה ואמרה: "ככלל, משניתנה הודיה בבית-המשפט והתקיים הליך בו העמיד בית-המשפט את הנאשם על משמעויותיה של ההודיה ועל התוצאות שהוא צפוי להן בעקבותיה, תישאר הודית הנאשם על-כנה והנאשם לא יהיה רשאי לחזור בו ממנה מן הטעם שנכזבה תוחלתו להקלה בעונש. לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה" (ע"פ 1958/98 מדינת ישראל נ' פלוני, טרם פורסם)"**.

המלומד יעקב קדמי התייחס בהרחבה לעניין החזרה מהודיה בספרו **"על סדר הדין בפלייט"** חלק שני (א) בעמוד 1376 (מהדורה מעודכנת), תשס"ט-2009 - "לחזרה מהודיה בעקבות הסדר טיעון- ראה: ע"פ 1958/98(פלוגי), שהיה לפסק דין מנחה בסוגיה זו בדרך-כלל ולא דווקא בזיקה להסדר טיעון...." ככלל משניתנה הודיה בבית המשפט והתקיים הליך בו העמיד בית המשפט את הנאשם על משמעויותיה של ההודיה ועל התוצאות שהוא צפוי להן בעקבותיה, תישאר הודיית הנאשם על כנה והנאשם לא יהיה רשאי לחזור בו ממנה מן הטעם שנכזבה תוחלתו להקלה בעונש" ובהמשך - לבית המשפט נתון שיקול הדעת ... להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור ינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה, עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין... דחיית הסדר טיעון, כשלעצמה אינה מצדיקה מתן היתר לנאשם לחזור בו מהודייתו".

ברע"פ 445/16 **בן זקן נ' מדינת ישראל** נקבע כי המבחן המהותי לפיו תחתך הסוגיה של חזרה מהודאה הוא "מבחן המניע", כאשר מבחן העיתוי הוא כלי עזר משפטי המסייע בזיהוי המניע.

עוד נקבע ברע"פ 5978/04- **פלוגי נ' מ"י** כי, "אכזבתו של המבקש מהעונש שנגזר עליו בסופו של דבר, אינה מהווה "נימוק מיוחד" שיש בו כדי לאפשר לזרוב מהודאתו. **העובדה שהמבקש לא ביקש שמיד לחזור בו מן "ההסדר" או, לא מיתו של דבר, מן ההודאה, מעידה כמא העדים על כוונתם המשותפת להצדדים".**

כמו כן, נקבע ברע"פ 4988/07 **רחמינוב נ' מדינת ישראל** כי יש משקל למועד הבקשה לחזרה מהודאה, בהקשר לשאלה אם יש בעיתוי הנבחר כדי להצביע על מניע מניפולטיבי מצד המבקש לנצל הליך הפלילי בדרך לא ראויה כדי לשפר סיכוייו להקל בדינו.

ברע"פ 3914/08 **עאמר עאסלה נ' מדינת ישראל** הסביר בית המשפט העליון:

"נימוק בולט לחזרה מהודיה הוא טעות בהבנת משמעותה, תוצאותיה או דרך הצגתה. על הנאשם לשכנע את בימ'ש כי בקשתו להתיר לו לחזור מההודיה נעוצה בנסיבות כאלו, שדחיית הבקשה משמעה פגיעה של ממש בהגנתו. הנימוקים המיוחדים דרושים, שכן פסיחה על שני הסעיפים, בין הודיה לחזרה ממנה, משבשת את ההליך השיפוטי התקין, גורמת לאבדן זמן שיפוטי יקר ולבזבז עיתותיהם של עדים ופרקליטים, ולעיתים אף לכך שלא ניתן עוד להעלות עדים חשובים על דוכן העדים; אך אם הטעם ענייני, ובטרם נגזר הדין, ניתן לאפשר חזרה מהודאה. חזרה מהודיה אפשרית במקרים חריגים, וככל שמדובר בשלב מוקדם יותר תהא הנטייה ליברלית יותר. משלא קבע המחוקק אמות מידה לנימוקים המיוחדים, ההכרעות נסבות בעיקר על עובדות כל מקרה. בראש וראשונה יש לבחון את שאלת רצונו החופשי והבנתו של הנאשם בשעת ההודיה.

על בימ'ש לנהוג זהירות בטענות הכרוכות בכשל בייצוג והנחת היסוד היא כי סנגורים עושים מלאכתם נאמנה ובענייננו אין סיבה לחשוב כי הסנגור לא קרא את התיק כדבעי. כ'כ נמצא כי ההודיה היתה חופשית ומרצון, לאחר היועצות בסנגור. המערער זכה להליך הוגן, הן נוכח ייצוגו והן נוכח התייחסותו שלו בבימ'ש. אמנם ההליך היה בשלב לא רחוק של אחרי הודיה ובטרם נגזר הדין, אך כלל הנסיבות מורים שלא להיעתר לבקשה".

16. להלן אבחן איפוא אם קיימים "נימוקים מיוחדים" לחזרה מהודאה.

- א. כעולה מפירוט העובדות שלעיל, המבקש היה מיוצג לאורך כל ההליך, במועד הצגת הסדר הטיעון ביום 27.1.19, נכח המבקש בעצמו, חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום והופנה לממונה על עבודות השירות נוכח הסדר הטיעון שהוצג הכולל עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אדגיש כי המבקש היה מיוצג על ידי עו"ד חמודה .
- ב. למבקש בבקשתו הנוכחית באמצעות בא כוחו ע"ד רושרוש, נטען על ידי בא כוחו עו"ד רושרוש בדיון מיום 8.4.19 ".....מי היה לוקח תיק של 11 חודשים על 7 ימים?....". המבקש אינו מרוצה מהסדר הטיעון אשר הוצג ומבקש באמצעות בקשתו להקל בעונשו .
- ג. התנהגות המשיב, אשר פנה לממונה על עבודות השירות, כחודש לאחר יום הדיון, הביע הסכמתו לריצוי עונש מסוג זה ונמצא מתאים מצביעה בבירור כי המבקש הבין את משמעות הודאתו, התנהלות זו עומדת בסתירה מוחלטת עם טענתו של בא כוחו עו"ד רושרוש, כי לא הבין משמעות הודאתו.
- ד. הסדר הטיעון הוצג בפניי ביום 27.1.19, בקשת המבקש לחזור בו מהודאתו הועלתה לראשונה ביום 8.4.19, עבר זמן ניכר ממועד הצגת ההסדר ועד לבקשתו לחזור מהודאה , כמו כן התייצבותו בפני הממונה על עבודות השירות מחזקת את העובדה כי הנאשם הבין משמעות הודאתו.

לא השתכנעתי מנימוקי הבקשה כי מדובר במי שאכן עומד על חפותו, אלא שמבקש מבקש הקלה בעונשו.

לאור כל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי מתקיימים במקרה זה נימוקים מיוחדים המצדיקים להתיר לנאשם לחזור בו מההודאה .

הבקשה נדחת.

נקבע לטיעונים לעונש בפניי ליום 8.7.2019 בשעה: 11.00.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ט, 02 יולי 2019, בהעדר הצדדים.